

Wie betaalt de rekening?

Stefan Even, Compas Agro

Hoe vaak horen we niet: we willen verduurzamen, vergroenen, natuurinclusiever telen of welke term er ook maar aan gehangen wordt. Maar wat betekent duurzaam? Volgens Van Dale: *het milieu weinig belastend*. Dat is iets wat iedere kweker zonder twijfel wil! Bomen, bosplantsoen, heesters en vaste planten kweken zonder dat het perceel, het oppervlaktewater, de natuur en natuurlijk de mens zelf er onder te lijden hebben.

Dit is nodig om ook in de toekomst te kunnen kweken op de steeds schaarser wordende percelen. Iets wat we dus in principe allemaal nastreven. De cijfers laten zien dat we goed bezig zijn. Zo is de milieubelasting de laatste decennia sterk afgenomen en de waterkwaliteit sterk verbeterd. Maar we willen hier nog een schepje bovenop doen: van 'het milieu weinig belastend' naar 'het milieu niet belastend' – iets wat zeker noodzakelijk is en waar we ons allemaal van bewust zijn.

De sector wil het, de consument zegt het ook te willen, maar wie gaat de rekening betalen? Dat is een vraag die veel kwekers zichzelf stellen

wanneer ze nadenken over de mogelijkheden: stappen zetten om verder te verduurzamen onder één van de keurmerken, of zelfs een stapje richting biologisch kweken.

Sommigen zeggen dat alles mogelijk is, mits hiervoor de juiste prijs betaald wordt. Maar is dat ook zo? De laatste jaren is er door gangbare kwekers al veel getest en geëxperimenteerd met diverse producten, om planten op natuurlijke wijze weerbaarder te maken tegen ziekten en plagen. Hiermee is in een aantal teelten al een sterke reductie van het chemiegebruik bereikt. Maar bij een aantal gewassen en cultivars is gebleken dat met deze 'nieuwe denkwijze' nog niet het beoogde resultaat te behalen viel.

Lagen die tegenvallende resultaten aan de inzet van de kweker of aan de zwakte van de oudere, in het verleden veredelde cultivars? Moeten we het assortiment verschrappen door zwakke soorten te schrappen, of inzetten op verdere selectie en veredeling van nog weerbaardere en resistentere cultivars?

Er zijn diverse succesvolle behandelmethoden, maar die brengen wel een kostenplaatje met zich mee: enerzijds voor het toe te passen product, anderzijds voor de extra personele inzet. Ook hebben we soms te maken met een groter uitvalpercentage, of met onverkoopbare planten die niet voldoen aan de kwaliteitseisen van de consument. Die consument heeft veelal een beeld voor ogen van hoe een plant eruit moet zien: een plant die wit ziet van de meeldauw, zwart van de roetdauw of vol zit met kwaadaardige of goedaardige biologie, wordt nu niet direct in het winkelwagentje gezet.

Kortom: er zal iets moeten gebeuren om de noodzakelijke verdere stappen te kunnen zetten.

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!